

ЕТНОКУЛЬТУРНИЙ ДІАЛОГ ЛЮДИНИ ТА ІНТЕРНЕТУ (НА ПРИКЛАДІ РОБОТИ ДЕРЖАВНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ «ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ ІНФОРМАЦІЙНО-КУЛЬТУРНИЙ ЦЕНТР»)

В період змін в соціокультурному просторі необхідним стає ведення конструктивного діалогу людини та Інтернету, в якому б кожна сторона мала змогу сформувати оптимальні умови для розвитку культурного надбання народу, нації, людства. Особливо актуальною ця проблема є для поліетнічного Криму.

Ключові слова: *Інтернет-простір, конструктивний діалог, Інтернет-продукт, інформація*

В период изменений в социокультурном пространстве необходимым становится проведение конструктивного диалога человека и Интернета, в котором бы каждая сторона имела возможность создать оптимальные условия для развития культурного наследия народа, нации, человечества. Особенно актуальна эта проблема для многонационального Крыма.

Ключевые слова: *Интернет-пространство, конструктивный диалог, Интернет-продукт, информация*

In the period of change in socio cultural space is necessary leading(implantation) structural dialog between person and Internet, in which every side have to have possibility to make optimal conditionals for development cultural humanity for people,nation and humanity .This problem is especially topical (important) for multinational Crimea.

Key words: *Internet-space, structural dialog, Internet-product, information*

Межа століть має характер рубежу не лише часового плану, а й інтелектуального. Доходячи кінця, намагаються підвести підсумки: проаналізувати минуле й спроектувати майбутнє. Саме з цієї точки відліку і відкривається найбільш широкий спектр огляду історичного розвитку. Саме тут формулюються основні постулати минулого, вже пережитого і успадкованого, адаптованого до свідомості сучасників. І звідси ж беруть початок нові тенденції та концепції.

У ХХ ст.. почався процес руйнування старого культурного світу і активізувалися пошуки нових моделей, що спроектувало глобальні зміни, зміни не лише в світі, політиці, економіці, промисловості, а й в культурі. Це призводить до зміщення логічних центрів в методологічних дослідженнях, переоцінки головних критеріїв, зміни в ціннісній системі людства.

Відбулися зміни і в соціокультурному просторі. Якщо раніше духовною основою всієї культури людства була література, з її високими вимогами та критеріями, то зараз функцію духовного деміурга взяла на себе інформація. Саме вона тепер висуває основні вимоги культурі, окреслює її рамки та здебільшого формує стилістику і тематику. Авдєєв Р.Ф. називає інформацію окремою владою зі своїми законами та структурою. На сьогоднішній день інформаційні технології розвиваються в напрямку створення глобального інформаційного простору, який має забезпечуватися ефективним інформаційним впливом людини, що відкрило б їй необмежений доступ до світових інформаційних ресурсів та задовольнило б потребу в інформаційних продуктах і послугах.

Натомість, рядовий індивід, частіше за все, вимушений підлаштовувати свої потреби в духовному збагаченні тим Інтернет-продуктом, який так активно пропонують сучасні мас-медіа. І, на жаль, дуже часто цей продукт є не «чистим натуральним», а суцільним «замінником, ідентичним натуральному».

Інформаційний бум, що охопив все людство, призвів до того, що легше заново винайти велосипед, аніж відшукати його серед суцільного інфо-сміття.

Що послужило такому «інформаційному забрудненню», важко сказати. Можливо, відсутність персональної відповідальності в науці та в усіх сферах інформації.

Тому зараз перед культурними установами стоїть велике відповідальне завдання: зуміти зберегти «справжність» культури в сфері інформаційного простору в Інтернеті. «Знання виробляється й буде вироблятися для того, щоб бути проданим, воно використовується й буде використовуватися, щоб отримувати цінність в новому продукті, і в обох цих випадках, щоб бути обмінним. Воно перестає бути самоціллю і втрачає свою «споживну вартість». Так писав Хабермас Й. у своїй праці «Знання та інтерес» ще в кінці шістдесятих років ХХ століття. Наскільки знизилася планка собівартості знання, культури, інформації як таких у третьому тисячолітті сказати можна поки що тільки орієнтовно, оскільки часовий проміжок ще занадто короткий, щоб можна було стверджувати якісь факти як постійні та закономірні. Можна лише констатувати те, що дана планка значно понизилася, і наперед виходить скоріше за все саме цінність (у значенні «ціна») інформації, знання та інших важливих віх життя сучасного суспільства, що зрештою становить, по суті, всю сучасну духовну культуру людства.

Державна організація «Всеукраїнський інформаційно-культурний центр» є тим наглядним прикладом, на якому можна продемонструвати основні тенденції в розвитку інформації та виявити духовні потреби людини в сучасному урбаністичному суспільстві.

Всеукраїнський інформаційно-культурний центр створений постановою Кабінету Міністрів України № 1570 від 28.12.1996 р. як державна організація в м. Сімферополі, що належить до сфери управління Державного комітету телебачення і радіомовлення України, для подальшого розвитку інформаційної та видавничої сфер, реалізації конституційного права на свободу слова та інформації відповідно до європейських стандартів.

Основною метою Центру є інформаційно-культурне забезпечення населення Криму у відродженні та розвитку культур його народів. Діяльність

Центру направлена на сприяння процесам відродження та розвитку української, кримськотатарської та інших культур народів і етнічних груп Криму, оскільки сучасний темп розвитку життя реального часто відстає від темпу життя віртуального. Газети, традиційні інформаційні вісники населення, витісняються на другий план. На перше місце стають їхні Інтренет-колеги. Проблема для людини, що опинилася в інформаційному вакуумі (газети часто не в змозі вдовольнити потребу в своєчасному розповсюдженню інформації, а Інтернет-видання є недоступними для рядових громадян), проектує формування нових ідеологічних підходів до понять «інтернет-простору», «Інтернет-культури».

Людину та Інтренет потрібно вивести на конструктивний діалог, де б кожна сторона мала змогу сформувані оптимальні умови для розвитку культурного надбання народу, нації, людства.

Особливою ситуацією, актуальною та гострою, принаймні для Криму, є надзвичайно широка палітра націй та народностей, що населяють цю територію. І майже всі вони практично не мають виходу у широкий Інтернет-простір. Одним з важливих аспектів даної проблеми є «людський фактор»: більшість з представників етнічних груп Криму – люди немолоді, котрим часто важко побороти страх перед сучасною технікою. А такі поняття як «Інтернет» та «культура» в їхній свідомості ніяк не пов'язані. Це значить, що в своїй діяльності вони не орієнтуються на найбільш розвинену систему поінформування населення, тим самим втрачаючи можливість поповнити скарбницю культури свого народу і передати досвід та традиції наступним поколінням.

Саме тому ДО «ВІКЦ» і має на меті своєї діяльності сприяння та допомогу етнічним групам Криму в створенні виходів їх на широкий Інтренет-загал. Центр має тісні зв'язки майже з усіма національними товариствами Криму (а їх понад 30), часто виступає ініціатором або співорганізатором різноматичних національно-культурних заходів: шкільних літературних та мистецьких конкурсів, національно-культурних пісенних фестивалів, виставок народних ремесел та декоративно-прикладних мистецтв, художніх виставок

представників різних народів Криму та ін. Надання широкомасштабної інформаційної підтримки цих заходів на рівні міста та автономії – це основне завдання роботи Центру, в якій він використовує як традиційні, газетні, носії, так і електронні, тим самим значно підвищуючи рейтинг проведених заходів. А також зміцнюючи авторитет національних культур, їх традицій та звичаїв.

Важливим аспектом діяльності Центру є поінформування національних громад щодо культурної європейської інтеграції автономії. В рамках реалізації цього аспекту при Центрі створено товариство україно-польської дружби, діяльність якого спрямована на допомогу українській молоді польського походження в плані розширення їх знань про польську історію, культуру, мову. З цією метою створена ініціативна група з 6 осіб, яка організовує та проводить різноманітні заходи, націлені на пропаганду національного патріотизму: наукові читання, присвячені питанням історії та культури Польщі, літературні читання та вечори, фестивалі польської пісні (2002-2009р.р.), щороку в Криму проводяться конференції, присвячені вивченню творчості Адама Міцкевича, Юліуша Словацького та інших польських письменників, організовуються та проводяться Дні польської культури в Криму.

Центр проводить політику етнічного рівноправ'я всіх культурних спільнот Криму. Сьогодні Центр виходить на новий рівень роботи, створюючи незалежну площадку для діалогу між суспільством, владою та етногрупами, надаючи всім бажаючим допомогу в організації та проведенні культурних заходів та місце в Інтернет-просторі, створивши спеціально для цього веб-сайт. Також планується запуск нового проекту: чотиримовного веб-сайту (україно-турецько-польсько-кримськотатарського), де представники всіх цих національних товариств матимуть змогу розміщувати свої матеріали в національному дусі та національною мовою.

Це лише перші порухи до розбудови того конструктивного діалогу націй на теренах поліетнічного Криму, який у XXI столітті має стати нормою культурного спілкування.

Література:

1. Абдеєв Р. Філософія інформаційної цивілізації/Р. Абдеєв. – Москва: Владос, 1994.- 336 с.
2. Ліотар Ж. Стан постмодерну/ Ж. Ліотар. – Москва: Алетейя, 1998. – 428с.
3. Хабермас Й. Знання та інтерес [Електронний ресурс]/ Й. Хабермас – Франкфурт-на-Майні, 1968.
4. Режим доступу до книги : <http://lib.ru/CULTURE/LIOTAR/liotar.txt>
5. Каган.С. М. Методология гуманитарного знания в перспективе XXI века [Електронний ресурс] Режим доступу до книги - <http://anthropology.ru/ru/texts/gathered/symp12/index.html>
6. СЛОВНИК.НЕТ - <http://www.slovnyk.net/>